

2860/SBE/2019-SBEM

Čj.: UZSVM/SBE/2740/2019-SBEM

S O U H L A S N É P R O H L Á Š E N Í

vyhotovené podle § 66 odst. 1 písm. a) a odst. 2 vyhlášky č. 357/2013 Sb., o katastru nemovitostí, v platném znění

Česká republika - Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových

se sídlem Rašínovo nábřeží 390/42, 128 00 Praha 2, Nové Město
za kterou právně jedná Ing. Vladimír Hůlka, ředitel Územního pracoviště Střední Čechy,
na základě pověření Příkazem č. 6/2014 v platném znění
IČ: 69797111

jako subjekt, jehož vlastnictví a příslušnost hospodařit je dosud evidována v katastru nemovitostí

a

Českomoravský cement, a.s.

se sídlem Mokrý 359, 664 04 Mokrý - Horákov
zapsaná v obchodním rejstříku vedeném Krajským soudem v Brně, oddíl B, vložka 5528
za kterou jedná Ing. Karel Chuděj, předseda představenstva a Ing. Petr Ondruch,
člen představenstva
IČ: 26209578

jako právnická osoba, jejíž vlastnické právo bude zapsáno v katastru nemovitostí

souhlasně prohlašují:

1. **Českomoravský cement, a.s.** se sídlem Mokrý 359, 664 04 Mokrý – Horákov, IČ: 26209578, je vlastníkem níže uvedených nemovitých věcí:

Pozemky:

- **pozemková parcela číslo 1119/5 o výměře 1868 m² ostatní plocha, ostatní komunikace**
- **pozemková parcela číslo 2658/4 o výměře 2031 m² ostatní plocha, dráha**

dosud zapsané na listu vlastnictví č. 60000 pro kat. území Beroun, obec Beroun, v katastru nemovitostí vedeném Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj – Katastrálním pracovištěm Beroun.

2. Předmětné pozemky vznikly dle srovnávacího sestavení parcel z původní PK 1119, knihovní vložka č. 121 pro k.ú. Beroun, původní vlastník nadace Ferdinanda Bednáře (nárok dle zákona č. 428/2012 Sb. uplatnila Římskokatolická farnost Beroun, dále jen „oprávněná osoba“). Přechod do vlastnictví státu proveden výkupem dle zákona č. 46/1948 Sb. na základě výměru Krajského národního výboru v Praze č.j. 611-3-14.X.1949-IX-4d. ze dne 17.11.1949, kterým byl pozměněn výměr Okresního národního výboru v Berouně zn. 611-23.6.1949-556 ze dne 23.6.1949.

Oprávněné osobě bylo sděleno, že nejsou splněny zákonné podmínky pro vydání pozemků p.p.č. 1119/5 a p.p.č. 2658/4 v k.ú. Beroun. Oprávněná osoba potvrdila, že žaloba na jejich vydání podána nebyla.

Pozemek původní PK 1119 byl užíván pouze provozovatelem cementárny a v souvislosti s jejím provozem, na části byla postavena vlečka, ve zbývající části sloužil k obsluze vlečky, byl částečně oplocen a tvořil součást areálu cementárny. Právo správy náleželo právním předchůdcům obchodní korporace Českomoravský cement a.s.

3. Společnost Českomoravský cement, a.s. jako žalobkyně vedla před Okresním soudem v Berouně spor o určení vlastnictví pozemků p. č. 1119/17, 1112/24 a 1084/12 v k.ú. Beroun s žalovanou Českou republikou – Státním pozemkovým úřadem. Řízení bylo ukončeno rozsudkem č. j. 19 C 110/2015-178 ze dne 11.4.2018, s právní mocí dne 20.7.2018, kterým bylo určeno, že žalobkyně je vlastníkem těchto třech pozemků. Tyto pozemky jsou též součástí oploceného areálu cementárny.

Po provedeném dokazování vzal soud za prokázaný následující skutkový stav: Původní cementárny fungují od roku 1889. Pozemky p. č. 1084/12 a p. č. 1112/24 se nacházejí uvnitř oploceného areálu. Na pozemku p. č. 1084/12 stojí zbytky původní skladové haly. Pozemek p. č. 1119/17 se z podstatné části nachází uvnitř oploceného areálu. Na hranici pozemku se nachází zbytky původního oplocení areálu tvořeného betonovými sloupky a drátěnkou. Přes pozemek je vedena povrchová dešťová kanalizace užívaná žalobkyní, i „závodní“ vlečka. Zaměstnanci závodu zabezpečovali údržbu předmětných pozemků i oplocení závodu. Pozemky jsou minimálně od roku 1964 využívány žalobkyní, či jejími právní předchůdci.

Dne 1. 1. 1946 byl zřízen České cementárny a Vápenice, národní podnik se sídlem v Praze, jemuž byla převedena majetková podstata podniku Královská cementárna, a. s. Dne 1. 1. 1950 byl změněn název firmy na Královské cementárny Antonína Zápotockého, národní podnik. Rozhodnutím ministerstva stavebnictví ČSR byl zrušen Královská cementárna Antonína Zápotockého, národní podnik, byl zřízen Cementárny a vápenky Beroun, koncernový podnik. S účinností od 15. 2. 1980 byl tento koncernový podnik součástí koncernu Cementárny a vápenky Praha, koncern. Rozhodnutím ministra výstavby a stavebnictví byl ke dni 1. 7. 1988 založen státní podnik s názvem Českomoravské cementárny vápenky Brno, státní podnik, jehož vnitřní organizační jednotkou byly i Cementárny a vápenky Beroun, koncernový podnik. Veškerý majetek zrušené organizace byl začleněn do tohoto státního podniku. Rozhodnutím č. 1/1990 ze dne 4. 1. 1990 byl státní podnik Českomoravské cementárny a vápenky Brno rozdělen. Majetek zaniklého státního podniku byl začleněn do státního podniku Cementárny a vápenky Beroun. Rozhodnutím ministra průmyslu ČR ze dne 26.11.1990 č. 495/1990 byl státní podnik Cementárny a vápenky Beroun zrušen bez likvidace. Hmotný majetek byl s účinností ke dni 1.12.1990 vložen do společnosti CEVA Králův Dvůr a. s. Majetek společnosti CEVA Králův Dvůr a. s. byl převeden k 1.7.1991 na společnost Královská cementárna a.s, přejmenované na Cement Bohemia Praha a.s., která se sloučila v roce 1998 se společností Cementárny a vápenky Mokrý, akciová společnost, přejmenovanou na Českomoravský cement, a.s.

Podle ustanovení § 5 odst. 1 vládního nařízení č. 81/1958 Sb., o správě národního majetku, má národní majetek zásadně spravovat organizace státního socialistického sektoru, která je pověřena úkoly, k jejichž plnění národní majetek zcela nebo převážně slouží; výjimky jsou možné jen ze závažných důvodů, zejména hospodářských. Podle ustanovení § 103 zákona č. 141/1950 Sb., občanský zákoník, ve znění účinném do 31.3.1964, by národní majetek měl sloužit co nejučelněji svému společenskému poslání, zejména k plnění jednotného hospodářského plánu, proto svěřuje stát jeho části národním a komunálním podnikům nebo jiným socialistickým právními osobám. V zájmu rozvoje národního hospodářství a obecného blahobytu lze také části národního majetku odevzdat socialistickým právními osobám, zejména lidovým družstvům, do trvalého užívání. Podle ustanovení § 9a zákona č. 109/1964 Sb., hospodářský zákoník, majetkem organizace se rozumějí věci, k nimž má organizace vlastnické právo nebo právo hospodaření, majetková práva, k nimž má právo hospodaření, a dále majetková práva organizace.

Ustanovení § 134 odst. 1) zákona č. 40/1964 Sb., ve znění pozdějších předpisů, oprávněný držitel se stává vlastníkem věci, má-li ji nepřetržitě v držbě po dobu tří let, jde-li o movitost, a po dobu deseti let, jde-li o nemovitost. Takto nelze nabýt vlastnictví k věcem, které nemohou být předmětem vlastnictví nebo k věcem, které mohou být jen ve vlastnictví státu nebo zákonem určených právními osob (§ 125). Do doby podle odstavce 1 se započte

i doba, po kterou měl věc v oprávněné držbě právní předchůdce. Pro počátek a trvání doby podle odstavce 1 se použijí přiměřeně ustanovení o běhu promlčecí doby.

Podle ustanovení § 130 odst. 1 citovaného zákona je-li držitel se zřetelem ke všem okolnostem v dobré víře o tom, že mu věc nebo právo patří, je držitelem oprávněným. V pochybnostech se má za to, že držba je oprávněná.

V řízení bylo mezi účastníky nesporné, že předmětné pozemky v katastrálním území Beroun, tedy pozemek p. č. 1119/17, p. č. 1084/12 a p. č. 1112/24 vznikly z původní PK 1112/3, stejně tak bylo nesporné, že vlastník původní PK 1112/3 je stát, a to nejméně od roku 1945, a následně i předmětných pozemků přede dnem 1.12.1990. Předmětné pozemky byly do katastru nemovitostí zapsány v roce 2011 při obnově operátu. Předmětné pozemky byly minimálně od roku 1964 součástí oploceného areálu cementárny a žalobkyně i její právní předchůdci, jako provozovatelé cementárny, pozemky fakticky využívali a hospodařili s nimi.

Soud v daném případě dospěl k závěru, že u právních předchůdců žalobkyně byla od počátku příslušnost ke správě ve smyslu ustanovení § 65 odst. 1 zákona č. 109/1964 Sb., hospodářský zákoník, a to zejména s ohledem na dlouhodobý faktický stav. Převod veškerého hmotného majetku ze zrušeného státního podniku Cementárny a vápenky Beroun tedy jednoho z právních předchůdců žalobkyně na jiného právního předchůdce žalobkyně, společnost CEVA Králův Dvůr, a.s, pak v sobě zahrnoval předmětné pozemky, resp. pozemek PK 1112/3. V usnesení ze dne 15.2.2011 sp. zn. 28 Cdo 4365/2010 Nejvyšší soud ČR dovedl, že *„při posouzení termínu právo hospodaření jde především o posouzení fakticity tohoto hospodaření nikoliv o posouzení právního titulu k němu, jelikož institut práva hospodaření, založený hospodářským zákoníkem, stál na principu tzv. věcné příslušnosti ke správě, tj. že právo hospodaření vykonává zásadně ta organizace, která je pověřena úkoly, k jejichž plnění majetek zcela nebo převážně slouží a tato zásada stála nad příslušným úředním rozhodnutím.“*

Stát převedl právo hospodaření k předmětným pozemkům na právní předchůdce žalobkyně a následně tyto pozemky vložil do akciové společnosti, tím pak pozbyl vlastnické právo k těmto pozemkům. Z titulu faktického užívání předmětných pozemků za účelem provozování cementárny tak právní předchůdci žalobkyně vykonávali správu předmětných pozemků jakožto národního majetku ve smyslu ustanovení § 103 zákona č. 141/1950., občanský zákoník, ve spojení s ustanovením § 5 odst. 1 vládního nařízení č. 81/1958 Sb., o správě národního majetku, od účinnosti zákona č. 109/1964 Sb., hospodářský zákoník, tj. od 1.7.1964, pak vykonávali právo hospodaření ve smyslu ustanovení § 65 odst. 1 tohoto zákona. Dle ustanovení § 9a zákona č. 109/1964 Sb., hospodářský zákoník, ve znění účinném v době převodu majetku, se majetkem organizace rozuměli i věci, k nimž má organizace právo hospodaření. Rozhodnutím ministra průmyslu tak do obchodní společnosti CEVA Králův Dvůr, a.s, byly vloženy i předmětné pozemky, resp. pozemek PK 1112/3, neboť to byl právě státní podnik Cementárny a vápenky Beroun, který k nim v době tohoto rozhodnutí vykonával právo hospodaření. Vlastnické právo k pozemkům v důsledku následných přechodů práv a povinností této společnosti přešlo na žalobkyni.

S ohledem na výše uvedené soud výrokem I. rozsudku určil, že žalobkyně je vlastníkem předmětných sporných pozemků.

4. Situace v případě pozemků p. č. 1119/5 a p. č. 2658/4 je tak obdobná jako v případě pozemků p. č. 1084/12, 1112/24 a 1119/17 v k. ú. Beroun a dalších skutkově i právně obdobných případů např. v k.ú. Radotín, ohledně nichž již soudní řízení proběhlo, vždy s úspěchem pro společnost Českomoravský cement, a.s.
5. Účastníci prohlašují, že jim není známo, že by o vlastnickém právu a o správě těchto pozemků byl s některým orgánem České republiky, s jiným subjektem nebo s jinou osobou veden spor. Vlastnické právo k předmětným nemovitým věcem není mezi účastníky, kteří prohlášení činí, sporné ani pochybné.

6. Dle tohoto souhlasného prohlášení bude v katastru nemovitostí u Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Beroun, provedena příslušná změna.

V Praze dne

V Mokrém dne

**Česká republika - Úřad pro zastupování
státu ve věcech majetkových**

.....
Ing. Vladimír Hůlka
ředitel
Územního pracoviště Střední Čechy

.....
Českomoravský cement, a.s.
Ing. Karel Chuděj
předseda představenstva

.....
Českomoravský cement, a.s.
Ing. Petr Ondruch
člen představenstva